

kundskaber og erhvervet sig en særegen Færdighed, som man først faaer efter derpaa at have anvendt lang Tid og megen Beføstning. For saadanne Mænd, som fra deres tidlige Ungdom af bestemme sig til Statens Tjeneste og igjennem en Række af Aar holde fast ved denne Bestemmelse, saaledes at de virkelig endelig opnaaer deres Formaal at tjene Staten paa den Maade, har man antaget, at Forholdet var noget andet end med Hensyn til de Embedsstillinger, til hvilke der ikke udtrævedes nogen saadan større Fordømmelse eller nogen fortsat Bestemmelse i den Retning. Man har antaget, at med Hensyn til disse sidstnævnte Embedsmænd vilde der i det Hele taget ikke kunne paahvile Staten nogen anden Forpligtelse end den, som i det Hele taget i Livet antages at paahvile enhver billigt tænkende Mand, naar han i lang Tid har benyttet en Mand's Tjeneste, saalange denne har været istand til at yde denne, da naar denne Mand bliver uduelig dertil, at give ham, hvad man kalder Naadens Brød paa hans gamle Dage, men hvad de førstnævnte Embedsmænd angaaer, da har man anseet Pensionen for at være noget mere, idet det maatte betragtes at være som en Deel af den Lønning, som tilkom disse Embedsmænd, idet man har sagt til en saadan Embedsmand: vi ansee det ikke rigtigt eller tjenligt for Dig, at give Dig en saa høj Løn, som der maa ansees at være svarende til den Tjeneste, Du gjør, men vi ville erstatte Dig dette derved, at, dersom Du af en Dig utilregnelig Marsag skulde komme ud af Statens Tjeneste, da ville vi give Dig en vis Deel, som vi kunne sige at have opsparet for Dig i den Tid, Du tjente, derved at man har unddraget Dig Noget af det, som egentlig skulde høre til Din Lønning, og saaledes har man antaget at kunne opnaaer Det, at man for en billig Betaling kom til at skaffe sig solide og dygtige Embedsmænd af den her omhandlede Art. Med Hensyn hertil, mine Herrer! er det nu, at Udvalgets Bestemmelse er den, at den førstnævnte Klasse af Embedsmænd maatte være saadan, som man i Regelen ikke vilde have Banffelighed ved at finde, idet man maatte kunne søge den i det Hele mellem de Borgere eller Folk i det Hele, som nogen-

lunde besidde den Grad af almindelig Dannelse, som netop udfordres til dette Embede, og ved saadanne Embedsmænd have vi antaget, at Staten heldigt vilde kunne betjene sig af det Middel, som allerede benyttes af Communer og Stiftelser paa mange Steder, nemlig at ansætte saadanne Embedsmænd paa Tid. Man fik derved tillige Leilighed til at prøve dem, og man kunde jo ansætte dem paany, og derved fik man draget en Grændse mellem dette Slags Embedsmænd og de andre. Med Hensyn til dette Slags Embedsmænd vilde der altsaa først efter en længere Tids Forløb kunne indtræde nogen egentlig Forpligtelse fra Statens Side; derimod de andre antager man maatte være af det Slags, at det var nødvendigt, dersom Staten overhovedet vilde skaffe sig duelige Mænd til en saadan Tjeneste, at man gav dem en fast Ansættelse; og for disse vilde da den fremtidige Pensionslovs Bestemmelser komme til at træde i Kraft allerede fra Begyndelsen af deres Embedstid. Men det vil let indsees, at, dersom denne Bestemmelse maatte finde Bifald, da vilde her aabne sig en Vej, ad hvilken vi med Sikkerhed og uden at krænke de enkelte Personers Interesse vilde kunne gaae frem til en bedre Tilstand end den, som hidtil har fundet Sted hos os. Efter saaledes at have udviklet Grundtanken i Udvalgets Indstilling, har jeg nu tilbage at bede Thinget at foretage en Røttelse i den fremlagte Betænkning over Udkastet til Pensionsloven, idet der nemlig paa første Sides anden Spalte er givet en Liste over de Embedsmænd, som efter Udkastet i Fremtiden vilde ophøre at være pensionsberettigede. Denne Liste er meddeelt saaledes efter Bedømmelse af den Liste, som er meddeelt Udvalget for Pensionsloven af Regjeringen. Det er imidlertid senere, saavidt jeg veed, ved Skrivelse fra Marineministeriet blevet oplyst, at der har fundet nogen Misforstaaelse Sted med Hensyn til de opførte Personer, idet Sotøihunsforvalteren ikke mere eksisterer, da en saadan Post er allerede for lange siden ophævet, og, hvad angaaer de sidstnævnte Skippere, Constructeurer, Haandværksmestere og Mestersvende ved Holmen, da blive de ansatte ved Kongelig Resolution, og ville altsaa selv, naar Udkastet bliver vedtaget, i Fremtiden vedblive